

Απόφαση Π.Ε. NAP, 24-25 Νοέμβρη 2012

29.11.12

Συνεδρίασε στις 24 και 25 Νοέμβρη 2012 η Πολιτική Επιτροπή του NAP. Την πρώτη μέρα η συνεδρίαση της Π.Ε. ασχολήθηκε με την πορεία προς το 3^ο Συνέδριο του NAP, και συγκεκριμένα με τις κατευθύνσεις και τα βασικά στοιχεία των ντοκουμέντων και εισηγητικών κειμένων της συνεδριακής διαδικασίας.

Η Πολιτική Επιτροπή θα παρουσιάσει στο 3^ο Συνέδριο του NAP και στην πορεία προς αυτό, για συζήτηση-απόφαση, δύο κείμενα:

- Σχέδιο Προγραμματικής Διακήρυξης

- Πολιτική Εισήγηση της ΠΕ

Η Προγραμματική Διακήρυξη θα στοχεύει να απαντήσει στο ερώτημα για το "τι είναι και τι επιδιώκει" ένα σύγχρονο επαναστατικό εγχείρημα κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Επιδιώκουμε να αποτελεί την προγραμματική-πολιτική-φυσιογνωμική βάση μιας νέας στράτευσης στο εγχείρημα. **Η Πολιτική Εισήγηση-Θέσεις** στο Συνέδριο θα είναι κείμενο που θα εξειδικεύει τους στόχους και τους δρόμους εφαρμογής τους στο κίνημα, στο συνολικό πολιτικό μέτωπο και στο κομμουνιστικό κόμμα. Θα είναι εισήγηση πολιτικής γραμμής για τις μάχες της περιόδου. Η Π.Ε. προσδιόρισε χρονοδιάγραμμα και στόχους για την Επιτροπή Θέσεων.

Την **δεύτερη μέρα**, η συνεδρίαση της Π.Ε. ασχολήθηκε με τις **πολιτικές εξελίξεις και την παρέμβαση του NAP**. Συζήτησε για τα στοιχεία της πολιτικής πρότασης, την ANΤΑΡΣΥΑ και την δουλειά στο εργατικό κίνημα.

Παρακάτω, αποσπάσματα της απόφασης της Π.Ε. για το 2^ο θέμα:

ΑΠΟΦΑΣΗ της Πολιτικής Επιτροπής του NAP

A. Πολιτικές εξελίξεις και προοπτικές

1. Πέρασαν από τη Βουλή Μνημόνιο και προϋπολογισμό, αλλά με μεγάλες κοινοβουλευτικές απώλειες και ξεσηκώνοντας για ακόμα μία φορά κύμα μαζικών αγώνων. **Αδύναμη η συγκυβέρνηση Σαμαρά, σε πορεία απόσυρσης, παρά την μεγάλη προσπάθεια του κεφαλαίου (σε εθνικό και διεθνές επίπεδο) να την στηρίξει.** Το Μνημόνιο 3 περιλαμβάνει τρομερά επώδυνα μέτρα για τους εργαζόμενους και δεν προσφέρει καμία ελπιδοφόρα προοπτική. Ο Σαμαράς προσπαθεί να «πουλήσει» το τρίπτυχο «ανάπτυξη - παραμονή στο ευρώ - σταθερότητα», αλλά δύσκολα πείθει, πολύ περισσότερο που μιλάμε για ανάπτυξη καπιταλιστικών κερδών με μισθούς 400 ευρώ. **Οι κοινωνικές συμμαχίες της αστικής τάξης με τα μεσαία στρώματα (τόσο τα παραδοσιακά όσο και τα νέα μισθωτά) διαρρηγνύονται. Η οργή, η αγανάκτηση, η δυσαρέσκεια εξαπλώνονται σε όλο τον λαό.** Μεγάλα αστικά ΜΜΕ της Δυτικής Ευρώπης και των ΗΠΑ μιλούν για απειλή κοινωνικών εκρήξεων, εξεγέρσεων, ακόμα και επανάστασης στην Ελλάδα.

Σε πολιτικό επίπεδο, η συγκυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου - Κουβέλη είναι σε άσχημη κατάσταση. Η ΝΔ σηκώνει αυτή τη στιγμή το βάρος περάσματος των μέτρων, αλλά πιέζεται από την κοινωνική της βάση, με μικρότερες για την ώρα απώλειες σε κοινοβουλευτικό επίπεδο. Το ΠΑΣΟΚ σε φάση αποσάθρωσης, αποτελεί στοιχείο ανισορροπίας και όχι στήριξης της κυβέρνησης. Η ΔΗΜΑΡ χάνει τις όποιες αριστερές της αναφορές, απαραίτητες για τη σταθερότητα της κυβέρνησης. **Πολύ περιορισμένες έως ανύπαρκτες οι αστικές εφεδρείες από τις θεσμικές αστικές πολιτικές δυνάμεις. Το αστικό πολιτικό σύστημα δοκιμάζεται λόγω και των βαθύτερων και διαρκώς οξυνόμενων ενδοαστικών συγκρούσεων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.**

2. Όλα αυτά αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία στο πεδίο των συνολικών ανισορροπιών και δυσκολιών του συστήματος, σε ευρωπαϊκή και παγκόσμια βάση. Η Ελλάδα δεν αποτελεί μια εξαίρεση, το οποίο μπορούν να αντιμετωπίσουν όλοι μαζί. **Απεναντίας, η διεθνής καπιταλιστική κρίση δηλώνει πάντα παρούσα και κτυπά ιδιαίτερα εντός της ευρωζώνης.** Όχι μόνο στην περιφέρειά της, αλλά και στο κέντρο της, με απειλή ύφεσης στο σύνολο, ακόμα και στην ατμομηχανή Γερμανία, ενώ η Γαλλία χαρακτηρίζεται ως ο μεγάλος ασθενής! Ταυτόχρονα, ο Νότος της Ευρώπης αναπτύσσεται όχι μόνο σε οικονομικά αλλά και σε κοινωνικο-πολιτικά διακεκαυμένη ζώνη, με τους λαούς να κινητοποιούνται μαζικά. Το αμερικανικό δημόσιο χρέος βρίσκεται στο αστρονομικό ύψος των 16 τρις. δολαρίων, ενώ τα διεθνή προβλήματα υπερχρέωσης δεν ξεπερνιούνται. Όλα αυτά οδηγούν σε **όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, με αποτέλεσμα ενίσχυση της αβεβαιότητας γύρω από το ελληνικό χρέος** (κόντρα Γερμανίας/ΕΕ - ΔΝΤ). Οι αντιπαραθέσεις γύρω από την μοιρασιά της λείας αλλά και την πληρωμή των «σπασμένων» θα οξυνθούν σε ιμπεριαλιστικό επίπεδο, **με αντανάκλαση και στην ελληνική πολιτική ζωή.** Τμήματα του ελληνικού κεφαλαίου υποβαθμίζονται, παρότι -δίπλα σε αυτά υπάρχουν μερίδες του κεφαλαίου που βλέπουν τη θέση τους να ενισχύεται μέσα από την σχέση τους με τον ιμπεριαλισμό. Συνολικά ενισχύεται η δυνατότητα για ανέβασμα των αντι-ΕΕ διαθέσεων στον λαό. Ταυτόχρονα, θα ενισχυθεί η **διαφοροποίηση εντός του αστικού πολιτικού προσωπικού, ανάλογα με το ιμπεριαλιστικό κέντρο στο οποίο «ακουμπά» κάθε πλευρά.** Οι “Ανεξάρτητοι Έλληνες”-Καμμένος οξύνουν τον αντικυβερνητικό τους λόγο και την κριτική στην ΕΕ, υποστηρίζοντας ότι οι ΗΠΑ μπορούν να βοηθήσουν. Αξιοσημείωτος είναι ο θετικός λόγος του Α. Τσίπρα για τον Ομπάμα.

3. Σε αυτές τις συνθήκες αναβαθμίζεται η πολεμική απειλή στην ευρύτερη περιοχή, με άμεσο κίνδυνο να εκδηλωθούν απευθείας ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις (π.χ. Συρία) και να προετοιμαστεί παραπέρα ένας μεγάλος πόλεμος κατά του Ιράν. Μαζί με την αναβαθμισμένη παρέμβαση των ηγεμονικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία κλπ.) και οι αστικές τάξεις της περιοχής αναπτύσσουν επιθετικά σχέδια (Τουρκία αλλά και αραβικές αστικές τάξεις στη Συρία και τον Λίβανο, Ισραήλ στην Γάζα κι ευρύτερα στην Παλαιστίνη), με θύματα τους λαούς. Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να συζητήσουν πιο συγκεκριμένα τις επικίνδυνες αυτές εξελίξεις και να δουν την παρέμβαση του κινήματος και της Αριστεράς, πολύ περισσότερο που **η ελληνική αστική τάξη έχει επιλέξει τη στρατηγική συμμαχία με το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ.**

4. Μαζί με την τρομερή όξυνση του κοινωνικού ταξικού προβλήματος στην Ελλάδα, πρέπει να υπογραμμίσουμε την μεγάλη αναβάθμιση συνολικά του δημοκρατικού προβλήματος και του σύγχρονου εθνικού ζητήματος, δηλαδή της κατάργησης από τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό του δικαιώματος των λαών να αποφασίζουν για το μέλλον τους. Το Μνημόνιο 3 και κάθε παραπέρα δανειοδότηση - αλυσοδέσιμο της Ελλάδας από ΕΕ και ΔΝΤ γίνεται με όρους ασφυκτικής εποπτείας, κατάργησης της λαϊκής κυριαρχίας και εικονικής αστικής δημοκρατίας, διαμορφώνοντας μία σύγχρονη χούντα κυβέρνησης - ΕΕ - ΔΝΤ. **Μια δημοκρατία υποθηκευμένη στους δανειστές και στο κεφάλαιο.**

Πρόκειται για τομή βάθους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στην οποία θα κινηθεί συνολικά η ΕΕ,

με βάση το Σύμφωνο για το Ευρώ και το Σύμφωνο για την ανταγωνιστικότητα. Μια τομή που διαμορφώνει ένα αποκρουστικό μοντέλο ολοκληρωτικής σχεδόν εκχώρησης εθνικής κυριαρχίας στην ΕΕ, στις ισχυρές ιμπεριαλιστικές χώρες και στην (αν)Ιερή Συμμαχία των τοκογλύφων. Δεν πρόκειται για «εξάρτηση» αλλά για ουσιαστική σύμπραξη της ελληνικής αστικής τάξης, από σαφώς υποβαθμισμένες θέσεις, με το διεθνές και ευρωπαϊκό κεφάλαιο για να εξασφαλίσει την κυριαρχία της και ένα (μικρότερο) κομμάτι από την πίτα. Στο έδαφος αυτής της νέας μοιρασιάς και υπό τον περιορισμό της ύφεσης, ο ενδοαστικός ανταγωνισμός οξύνεται και θα υπάρχουν αντιπαραθέσεις (π.χ. έλεγχος τραπεζών). Βεβαίως, η αστική τάξη παραμένει ενωμένη απέναντι στην εργατική τάξη για να περάσουν τα αιματηρά πακέτα σωτηρίας του συστήματος.

Στο πλαίσιο αυτό ο σύγχρονος κοινοβουλευτικός ολοκληρωτισμός υποβαθμίζει ακόμα και στοιχειώδεις πλευρές της λειτουργίας της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας (π.χ. μνημόνιο σε ένα άρθρο, Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου, αναίρεση της αυτοτέλειας του τοπικού κράτους), την ίδια ώρα που στοιχειώδη δημοκρατικά δικαιώματα τίθενται υπό αναστολή, από μια διαρκή κατάσταση έκτακτης ανάγκης: προληπτικές συλλήψεις, διάλυση συγκεντρώσεων από ΜΑΤ, άυρες, απόπειρα απαγόρευσης πορείας στην πρεσβεία του Ισραήλ, συλλήψεις από ασφαλίτες τις επόμενες ημέρες, παράνομες οι απεργίες κλπ. **Ιδιαίτερα επικίνδυνη είναι η στοχοποίηση του ταξικού εργατικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς (σ. Θ. Αγαπητός και άλλοι δύο κατηγορούμενοι, 16 φοιτητές Θεσσαλονίκη). Μέσω της **θεωρίας των δύο άκρων** και της «καταδίκης της βίας» (δηλαδή της αντίστασης του κινήματος) γίνεται ιδεολογικό-πολιτική προετοιμασία και για απότομη αντιδημοκρατική στροφή. Στο πλαίσιο αυτό αξιοποιείται η **Χρυσή Αυγή** και σαν πολιτική δεξαμενή της κοινωνικής διαμαρτυρίας (για να μην πάει αριστερά) και σαν «σιδηρογροθιά» του συστήματος για να τσακίσει κίνημα και Αριστερά, με ταυτόχρονη προσπάθεια το τελευταίο διάστημα να την θέσουν υπό έλεγχο.**

Μπροστά σε αυτή την εξέλιξη, δεν πρέπει ούτε στιγμή να διστάσουμε, αλλά απεναντίας να σηκώσουμε ψηλά τον αγώνα για τις δημοκρατικές και λαϊκές ελευθερίες, ενάντια στην τρομοκρατία κυβέρνησης/κράτους, εργοδοσίας, φασιστών, για την πραγματική δημοκρατία έτσι ώστε να μπορεί να αγωνίζεται το μαζικό κίνημα, για το δικαίωμα του «έθνους των εργαζομένων» να αποφασίζει για τις τύχες του, για την απελευθέρωση - αποδέσμευση από τη σύγχρονη απολυταρχία κεφαλαίου και ιμπεριαλισμού. Θα υπερασπιστούμε αποφασιστικά τις δημοκρατικές κατακτήσεις (και ότι έχει αποτυπωθεί σε νόμους κι ευρύτερα στο πολιτικό συσχετισμό), όχι από την σκοπιά υπεράσπισης γενικά της (αντιδραστικής στην ουσία της) αστικής δημοκρατίας (η οποία σήμερα μεταλλάσσεται σε αντιδραστικό έκτρωμα) αλλά από τη σκοπιά των αναγκαίων ελευθεριών της εποχής μας.

Με συνείδηση ότι τα συνθήματα για ελευθερία, δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία σήμερα, για να είναι αυθεντικά, πρέπει να γραφούν μόνο με κόκκινο, εργατικό, αντιΕΕ και αντικαπιταλιστικό χρώμα. Αυτό που σήμερα είναι δυσκολία (δηλαδή ότι οι αστικές δυνάμεις καταργούν δημοκρατικές κατακτήσεις) μπορεί να γίνει δύναμη, με την έννοια ότι **το εργατικό κίνημα και η αντικαπιταλιστική Αριστερά μπορούν να πάρουν πάνω τους τον αγώνα γι' αυτά τα κρίσιμα για το λαό μέτωπα, εντασσόμενα στον πυρήνα του προγράμματος για αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, με ορίζοντα την εργατική δημοκρατία - εξουσία και την κομμουνιστική απελευθέρωση. Σε αυτό δεν βοηθούν ούτε η θεσμολαγνεία, η υποταγή στη νομιμότητα και στα ασφυκτικά όρια ΕΕ και αστικής δημοκρατίας του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, ούτε η αφ υψηλού κριτική και η παραπομπή των πάντων στην λαϊκή εξουσία από το ΚΚΕ, που καταλήγει πάλι, από άλλο δρόμο σε μια εκτονωτική πρακτική.**

Στο πλαίσιο αυτό πρέπει άμεσα να προχωρήσουν οι αποφάσεις που έχουμε πάρει, τόσο με την προσπάθεια εμπλουτισμού της δράσης του μαζικού κινήματος με αυτά τα μέτωπα, με την προσπάθεια

ανάπτυξης κινήματος και πάλης σε τοπικό και κλαδικό επίπεδο (που σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να περιορίζεται στην αναγκαία αλλά μερική αντιφασιστική πλευρά) όσο και με τη συγκρότηση κεντρικά αυτοτελούς Κίνησης για τις δημοκρατικές και λαϊκές ελευθερίες.

5. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οι επιλογές των ηγεμονικών δυνάμεων του κεφαλαίου και του συστήματος είναι δύο και ως ένα βαθμό αλληλοσυμπληρούμενες: Καταρχήν και βασικά, αυταρχική σκλήρυνση, θωράκιση του συστήματος σε όλα τα επίπεδα, «σιδερένια φτέρνα» δηλαδή για να περάσει η άγρια επίθεση. Με ολόπλευρη στήριξη στο Σαμαρά και στο μπλοκ των «ευρωπαϊστών» για παραμονή τους στην κυβέρνηση. Ταυτόχρονα, προσπάθεια ενσωμάτωσης και καθυπόταξης της λαϊκής αγωνιστικής αριστερόστροφης δυναμικής, δημιουργία συνθηκών ομαλής εμπλοκής δυνάμεων της Αριστεράς στη διαχείριση της κρίσης. Βασικός στόχος -και ως ένα βαθμό- προϋπόθεση για την επιτυχία των αστικών επιλογών είναι η ήττα και η εξουδετέρωση οποιουδήποτε απειλητικού μαζικού κινήματος και των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς.

Στο πολιτικό επίπεδο, η τάση συγκεντροποίησης της αστικής πολιτικής θα εκφραστεί με την προσπάθεια **να αναδειχθεί ο Σαμαράς και η ΝΔ σε βασικό πυλώνα όλου του αστικού ευρωπαϊκού μπλοκ** (εδώ και τα σχέδια για ευρύτερο αστικό ευρωπαϊκό κόμμα με πυρήνα τη ΝΔ), σε πολιτικό εκφραστή της αντικειμενικά ακροδεξιάς τρικομματικής κυβέρνησης. Αυτό, πέρα από τις αντιφάσεις που προκαλούνται από τα συγκρουόμενα επιχειρηματικά, ιμπεριαλιστικά, κομματικά και προσωπικά συμφέροντα, δημιουργεί το πρόβλημα ότι δεν αφήνει πολιτικές εφεδρείες για το σύστημα ή εναλλακτικές επιλογές (π.χ. κεντροαριστερές) από τις μέχρι σήμερα καθεστωτικές δυνάμεις. Γίνονται προσπάθειες για την ανασύλωση της κεντροαριστεράς, με ελάχιστα μέχρι στιγμής αποτελέσματα.

Στην κατεύθυνση αυτή δυναμώνει η προσπάθεια ενσωμάτωσης του ΣΥΡΙΖΑ και διαμόρφωσης όρων για μια σχετικά ομαλή εναλλαγή στη διακυβέρνηση, ως απαραίτητο όρο για την εκτόνωση, ενσωμάτωση και τελικά μεγάλη στρατηγική ήττα του ρεύματος αριστερής ριζοσπαστικοποίησης και διαφοροποίησης ευρύτερων μαζών. Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι έτοιμη και διαμορφώνει τους όρους για κάτι τέτοιο.

6. Η γεμάτη αντιφάσεις και αντικειμενικά αποδυναμωμένη αστική παρέμβαση, μέσα σε ένα περιβάλλον ευρύτατης κοινωνικής δυσαρέσκειας και κινητοποίησης, **δημιουργεί όρους αστάθειας στο πολιτικό σκηνικό και εγκυμονεί σχετικά απότομες τροποποιήσεις, είτε προς την κατεύθυνση της αντιδραστικής θωράκισης της κυβέρνησης, είτε προς την αποσάθρωσή της, την κατάρρευσή της, τις εκλογές, με πιθανή εξέλιξη, τότε, συγκυβέρνηση της «δημοκρατικής παράταξης της Αριστεράς» και άλλων δυνάμεων, με διαχειριστικό περιεχόμενο και πρωταγωνιστή τον ΣΥΡΙΖΑ.**

Κεντρικό ζητούμενο για τις δυνάμεις του συστήματος είναι να ηττηθεί και ακυρωθεί η λαϊκή κινητοποίηση και η εργατική αντίσταση, να επικρατήσει «η τάξη και ο νόμος» και στο πλαίσιο αυτό να προχωρήσουν οι όποιοι σχεδιασμοί.

Απέναντι σε αυτούς τους κινδύνους με βάση και τις υπαρκτές ριζοσπαστικές διαθέσεις ανατροπής της αντιλαϊκής εκστρατείας, εμείς παλεύουμε για ένα άλλο δρόμο, που πρέπει να τον σφραγίσει α) η ανεξάρτητη ανατρεπτική πάλη ενός πολιτικού μαζικού εργατικού - λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, συγκροτημένου σε ανώτερο βαθμό, (β) η ανατρεπτική κοινή δράση των πρωτοπόρων δυνάμεων του κινήματος και των μαχόμενων δυνάμεων της αριστεράς, (γ) με καθοριστική την ενισχυμένη παρέμβαση και συσπείρωση της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς.

Ένα κίνημα και ένα αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής, που θα μπλοκάρουν την εφαρμογή των μέτρων ΕΕ-ΔΝΤ, θα αρνούνται την πληρωμή του χρέους, θα απαιτούν

κατάργηση των μνημονίων και έξοδο από ΕΕ, πραγματική δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία, θα ανατρέψουν τη συγκυβέρνηση και την πολιτική της «από τα κάτω» και θα μπου σφήνα στα όποια σχέδια ενσωμάτωσης και διαχείρισης.

Αντιπαλεύοντας την εκλογική αναμονή και τη σεναριολογία, συμβάλλοντας σε ανώτερη πάλη, οργάνωση και πολιτικοποίηση σε όλα τα επίπεδα του υποκειμένου, κίνημα – μέτωπο – “κόμμα”.

B. Ορισμένα σημεία για την ιδεολογική - κοινωνική διάσταση της πολιτικής κρίσης

7. Στο φόντο της **τεράστιας οικονομικής καθίζησης** της ελληνικής οικονομίας (αντίστοιχη μόνο της πολεμικής περιόδου) και του **κοινωνικού σοκ** που έχει προκαλέσει, αναπτύσσεται μια **βαθύτατη πολιτική κρίση**. Τεράστια συντριπτικά πλειοψηφική ζώνη κοινωνικής δυσαρέσκειας στα εργαζόμενα, εργατικά και μικροαστικά, στρώματα. Αδυναμία του κυρίαρχου αστικού μπλοκ εξουσίας να συγκροτήσει μια οποιαδήποτε στρατηγική διεξόδου. Η αδυναμία αυτή αποτελεί πρόσθετο εμπόδιο για την ενοποίηση των αστικών δυνάμεων και πολύ περισσότερο για την οικοδόμηση κοινωνικών συμμαχιών. Ο ειδικός χαρακτήρας της συντριβής των μεσαίων στρωμάτων (αστικών, μικροαστικών και εργατικών) προσδίδει εκρηκτική διάσταση, σε συνδυασμό με την αποσάθρωση των αστικών πολιτικών κομμάτων. Η φασιστική ακροδεξιά αποτελεί γέννημα και εργαλείο του αστικού πολιτικού συστήματος, αλλά και απειλή υπέρβασης των σημερινών μορφών του.

8. Όσον αφορά τις **πολιτικές ιδεολογικές διεργασίες** μέσα στον κόσμο:

- Οι αξίες του συστήματος (αγορά, ανταγωνισμός, ευρωπαϊκός προσανατολισμός) είναι ισχυρότατες, αλλά καθίστανται ακέφαλες, ασύνδετες με πειστική πολιτική και κοινωνική στρατηγική. Αποχτούν παράλληλα μια ευρεία νομιμοποίηση οι φωνές που στρέφονται κατά του “συστήματος”, όπως το αντιλαμβάνεται ο πολύς κόσμος, κυρίως στο πρόσωπο των πολιτικών κομμάτων.

- Η Αριστερά έχει ισχυρότατη σύνδεση με αυτές τις άμεσες διαθέσεις, αλλά μεγάλη δυσκολία να τις εντάξει σε ένα αντικαπιταλιστικό πλαίσιο. Ακόμα ο κόσμος δεν μπορεί να δει τη ζωή του έξω από το σύστημα. Παρόλα αυτά η αντιμνημονιακή κριτική της αριστεράς πείθει, ενώ χάνει η αστική ιδεολογική ρητορεία.

- Σε αυτό το πλαίσιο μπορεί να δυναμώνουν ταυτόχρονα τα ρεύματα της αριστερής αντιμνημονιακής ρητορικής που υπόσχονται μια άμεση ανακούφιση με οριακές ρήξεις, αλλά και της ακροδεξιάς λαϊκής αντίληψης ότι άμα πάνε φυλακή οι πολιτικοί, δεθούν πισθάγκωνα οι συνδικαλιστές και πεταχτούν έξω οι μετανάστες, θα υπάρξει μια βελτίωση.

- Η οργάνωση του κόσμου, παρά τη σχετικά ευρεία κινητοποίησή του, είναι σε πολύ χαμηλό επίπεδο, ειδικά συγκρινόμενη με τις ανάγκες.

- Βεβαίως, η δυσαρέσκεια και η αγωνιστική δυνατότητα των εργαζομένων δεν είναι μονόπρακτο έργο. Η ταξική πάλη περνά από υφέσεις και εξάρσεις, η συνείδηση του κόσμου ταλαντεύεται ανάμεσα στην απογοήτευση, στην αποθάρρυνση και στον ατομικό αγριανθρωπισμό και στην τάση για πιο συνειδητό αγώνα, για ξεσηκωμό και ανατροπή. Η πιο δυναμική όμως πλευρά, ειδικά της εργατικής τάξης και των εργαζομένων, είναι εκείνη που αναζητά την ανατροπή της εφαρμοζόμενης πολιτικής, έστω κι ως μία απαλλαγή μόνο από τα μνημόνια.

- **Συνολικά, μεγάλα τμήματα του λαού είναι ευεπίφορα για κάποια μεγάλη αλλαγή, ενώ δεν πείθεται εύκολα πως είναι καλύτερα να μείνουν όπως έχουν τα πράγματα.** Αναθερμαίνεται πάλι εντατικά η συζήτηση και αναζήτηση για μια πολιτική απάντηση και διέξοδο, η οποία κυρίως κατανοείται με κοινοβουλευτικούς – εκλογικούς όρους.

- **Όμως, υπάρχει και σοβαρό τμήμα των εργαζομένων που αναζητά μια «μεγάλη ανατροπή»,**

κυρίως στρεφόμενο προς τα αριστερά, χωρίς να παραβλέπουμε τον κίνδυνο της φασιστικής ακροδεξιάς. Κι εδώ είναι μεγάλη η ευθύνη της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και του ρεύματος κομμουνιστικής απελευθέρωσης, για να προβάλλει και να προωθήσει συνειδητά μια μεγάλη πολιτική εργατική αριστερή στροφή, δηλαδή την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, με ορίζοντα την αναγκαία επαναστατική ανατροπή του συστήματος.

Γ. ΒΑΣΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ - ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ, ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

9. Στις σημερινές συνθήκες έχουμε ένα διπλό καθήκον, με δύο αλληλοτροφοδοτούμενες πλευρές:

- αφενός πρωτοπόρα συμβολή στην πάλη για την επιβίωση, για τα δικαιώματα του λαού, εργαζομένων, νεολαίας, σε έναν παλλαϊκό - πανεργατικό ξεσηκωμό για την ανατροπή της συγκυβέρνησης και της πολιτικής της, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επιδρομής και της χούντας κυβερνήσεων - ΕΕ - ΔΝΤ.

- αφετέρου συγκρότηση και οργάνωση ταξικής - αντικαπιταλιστικής - επαναστατικής - κομμουνιστικής πρωτοπορίας σε όλα τα επίπεδα του επαναστατικού υποκειμένου (κόμμα - μέτωπο - κίνημα) για τις κρίσιμες μάχες του σήμερα και του αύριο. Για να εκφράζεται και στο σήμερα η ανάγκη για κατάργηση του καπιταλισμού, του συστήματος της εκμετάλλευσης που βουλιάζει στην ιστορική του κρίση. Να εκφράζεται η τάση της απελευθέρωσης της εργασίας, μιας άλλης κοινωνίας, του σοσιαλισμού - κομμουνισμού της εποχής μας.

Δηλαδή, αφενός αποφασιστική συμβολή στο αναγκαίο κοινωνικο-πολιτικό αγωνιστικό ρεύμα ρήξης και ανατροπής, στο οποίο θέλουμε να συμμετέχει όλος ο αγωνιζόμενος λαός και η μαχόμενη Αριστερά. Κι αφετέρου, και μέσα σε αυτό το ευρύ μέτωπο, οικοδόμηση του αντικαπιταλιστικού πόλου - μετώπου και της επαναστατικής κομμουνιστικής πρωτοπορίας, της "μαγιάς" που έχει ανάγκη ο αγώνας.

10. Αυτά πρέπει να δουλευτούν με ενιαίο τρόπο:

- Δεν αρκεί το «όχι στο μνημόνιο», όχι μόνο γιατί είναι εύκολα αφομοιώσιμο, αλλά γιατί δεν πείθει, δεν εμπνέει για συνολική αναμέτρηση με προοπτική. Είναι σημαντικό να προβληθεί ότι **υπάρχει άλλος δρόμος σήμερα, ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, της εργατικής απάντησης στην κρίση.** Με όπλο το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, απάντηση για επιβίωση σήμερα - λαϊκά/λιανά. Να έρθουν στο προσκήνιο τα πολιτικά εργατικά αιτήματα για αυξήσεις στους μισθούς τώρα, απαγόρευση των απολύσεων και προστασία των ανέργων, διαγραφή στα χρέη ανέργων και φτωχών κλπ. Επεξεργασία του προγράμματος πάλης στις νέες συνθήκες (στο τελευταίο κεφάλαιο εισήγησης).

Βασικές σημαίες είναι: α) αποδέσμευση από ΕΕ - διαγραφή χρέους β) να πληρώσει το κεφάλαιο με πλούτο, ιδιοκτησία και δύναμη γ) πάλη για πραγματική δημοκρατία ενάντια στο σύγχρονο απολυταρχικό καθεστώς ελληνικής ολιγαρχίας και ιμπεριαλισμού.

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ, ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΕ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΗΣ!

- Ποιος και πως θα το επιβάλλει; **Το πολιτικά ανατρεπτικό, ανώτερα οργανωμένο, ταξικά ανασυγκροτημένο μαζικό εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα, με τα ανεξάρτητα**

όργανα αγώνα κι επιβολής της λαϊκής - εργατικής θέλησης, που πρέπει να αναπτύσσονται. Με αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική επαναστατική Αριστερά. Με πανεργατικό - παλλαϊκό ξεσηκωμό και συνειδητή εξέγερση ανατροπής. Χρειάζεται μέτωπο στις λογικές αριστερής κυβερνητικής ευθύνης για τη διαχείριση της κρίσης. Κυρίως από τη σκοπιά ότι οι μεγάλες αναγκαίες τομές δεν γίνονται από κυβερνήσεις εντός της ΕΕ και του συστήματος, αλλά από μεγάλα κινήματα, στηριγμένα στα δικά τους δημοκρατικά όργανα, που διεκδικούν όχι τη διαχείριση αλλά την ανατροπή, όχι μέρος της εξουσίας (κυβέρνηση) αλλά όλη την εξουσία και τον πλούτο για τους εργαζόμενους. Σε αυτό το στόχο πρέπει να ρίξει το βάρος της η Αριστερά και οι εργαζόμενοι, και για τις σημερινές μάχες και για τις αυριανές.

- **Μπορούμε;** Οι σύγχρονες κοινωνικές, παραγωγικές, διεθνιστικές **δυνατότητες** της εργατικής τάξης είναι τεράστιες, όπως και **ο παραγόμενος πλούτος** που μπορεί και πρέπει να απαλλοτριωθεί. Μια τομή αντικαπιταλιστικής ανατροπής στην Ελλάδα, θα προκαλέσει παλιρροιακά κύματα σε όλη τη νότια Ευρώπη και όχι μόνο, ανοίγοντας περιθώρια κοινής **διεθνιστικής πάλης και συνεργασίας των λαών.**

- **Η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης δεν θα μείνει μετέωρη. Δημιουργώντας ένα μεγάλο κίνημα που παλεύει γι' αυτή ή και επιτυγχάνοντας μεγάλες ρωγμές και ήττα της εκστρατείας του κεφαλαίου ανοίγει ο δρόμος για επαναστατική κατάσταση.** Άρα ή πισωγύρισμα οδυνηρό ή επαναστατική διαδικασία για την εργατική δημοκρατία. **Γι' αυτό χρειάζεται ισχυρό αντικαπιταλιστικό εργατικό μέτωπο και πόλος της αντικαπιταλιστικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς, πολιτικός φορέας για τον κομμουνισμό της εποχής μας.**

Άρα: **Ο ΚΕΝΤΡΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟΧΟΣ** είναι η αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, στηριγμένη σε ένα πανίσχυρο, πολιτικά επικίνδυνο μαζικό κίνημα, με αυτοτελή πολιτικό ρόλο και όργανα, με πολιτικό νεύρο και καρδιά μια ισχυρή αντικαπιταλιστική επαναστατική Αριστερά.

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΑΜΕΣΑ για να μην εφαρμοστούν τα μέτρα, για το μπλοκάρισμα του μνημονιακού εφιάλτη και την ανατροπή της άθλιας συγκυβέρνησης και της πολιτικής της, την εκδίωξη της τρόικας και την απελευθέρωση από το καθεστώς της εποπτείας-κηδεμονίας και της θηλιάς χρέους και ΕΕ. **Με κινηματικό - πολιτικό αντάρτικο διαρκείας, για ένα παλλαϊκό - πανεργατικό ξεσηκωμό κι εξέγερση.**

- με ένα πολιτικά επικίνδυνο μαζικό κίνημα, με αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής, που θα αποτελέσει όπλο του λαού για να επιβάλλει μια μεγάλη πολιτική στροφή υπέρ των εργαζομένων και των συμφερόντων του

- με κέντρα αγώνα του εργατικού κινήματος και ανώτερο επίπεδο συγκρότησης του λαϊκού κινήματος σε όλα τα επίπεδα, εμπόδιο και αντίπαλο δέος σε οποιαδήποτε αστική - διαχειριστική κυβερνητική λύση για την εφαρμογή της ίδιας πολιτικής

- με μια ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά, όπλο για να συνεχίσει ο αγώνας για την ανατροπή συνολικά της επίθεσης, για να ανοίξει ο δρόμος για βαθύτερες επαναστατικές αλλαγές, για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού.

11. Η γραμμή της πάλης για να πέσει η συγκυβέρνηση και η πολιτική της, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης, αντιπαρατίθεται στην εκλογική αναμονή της λεγόμενης αριστερής κυβέρνησης για μεταρρυθμίσεις του υπαρκτού καπιταλισμού, αλλά και στην λογική της αριστερής αναμονής της λαϊκής εξουσίας για την αναπαλαίωση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

Επειδή σήμερα προβάλλεται η δύναμη της άμεσης πολιτικής λύσης της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και άλλων δυνάμεων, εμείς υπογραμμίζουμε ότι η δυναμική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης, ενός παλλαϊκού - πανεργατικού ξεσηκωμού για την επιβολή της, είναι πολύ πιο χρήσιμα για το λαό, μας πάνε πολύ πιο μακριά, μπορεί να επιφέρουν σαρωτικές αλλαγές και στο πολιτικό - κυβερνητικό επίπεδο.

Αρνούμαστε αποφασιστικά τις κατηγορίες ότι δήθεν η αντικαπιταλιστική γραμμή της επαναστατικής Αριστεράς είναι σεχταριστική. Αρνούμαστε την κατάπνιξη της ανάγκης για ανεξάρτητη πολιτική έκφραση του αντικαπιταλιστικού δυναμικού απέναντι στον ταξικό εχθρό και περιορισμού αυτού του δυναμικού σε ομάδα πίεσης προς τον ΣΥΡΙΖΑ, σε ομάδα που θα είναι πολιτικό συνεχές είτε του ΣΥΡΙΖΑ είτε του ΚΚΕ. Αρνούμαστε την ανοχή, προσχώρηση και υποταγή στην γραμμή της φιλοΕΕ, αντιμνημονιακής και «προοδευτικής πορείας» του τόπου. Δεν υποτιμούμε τον κίνδυνο του σεχταρισμού και της ταύτισης της τακτικής με τη στρατηγική, που ανατροφοδοτείται όσο κυριαρχεί στην Αριστερά ο μεταρρυθμισμός, ο κυβερνητισμός, η λογική των «μειωμένων προσδοκιών», η ηττοπάθεια. Δεν ξεχνούμε επίσης ότι **με την κατηγορία του σεχταρισμού, εκτός των άλλων, πάντα γινόταν η προσπάθεια να κτυπηθεί η επαναστατική κομμουνιστική αντίληψη.** Εμείς επιμένουμε στο αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πολιτικό περιεχόμενο για να ανατραπεί τώρα η επίθεση σε βάρος του λαού σαν αποτέλεσμα του πιο βίαιου, σαρωτικού και αντεπαναστατικού κύματος καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που έχει προωθηθεί ποτέ στη χώρα, μιλάμε για την ανάγκη να μπει μπροστά το συνειδητοποιημένο μαζικό κίνημα (και όχι κάποιο κόμμα ή σέχτα) και παλεύουμε για να υπάρξει ένα μέτωπο ρήξης και ανατροπής, με τη δημοκρατική και ειλικρινή συμβολή όλης της μαχόμενης Αριστεράς και των τάσεων του κινήματος, χωρίς να θέλουμε να καταργηθούν οι διαφορετικές απόψεις, ούτε οι δικές μας (όπως δυστυχώς στην ουσία κάποιοι επιζητούν) ούτε των υπολοίπων. **Πρόκειται για μια μαζική γραμμή, η οποία όμως δεν υποτιμά την ανάγκη να ανασυγκροτηθεί ριζικά το εργατικό κίνημα και να συσπειρωθεί - εξοπλισθεί η πρωτοπορία.**

Στο πλαίσιο αυτό απαιτείται ξεκάθαρη τοποθέτηση για το πολιτικό σχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ και των διαφόρων πτερύγων του. **Ο ΣΥΡΙΖΑ μεταμορφώνεται ραγδαία σε ένα ιδιότυπο (λόγω προέλευσης) διαχειριστικό κόμμα, υποταγμένο στα όρια του ευρώ και της ΕΕ, στα όρια του συστήματος. Υπάρχει δυνατότητα επίδρασης στο δυναμικό του, κυρίως μέσα στους αγώνες, αλλά με τον όρο της αυτοτέλειας σε όλα τα επίπεδα και της μη δορυφοροποίησης γύρω του.** Σήμερα μεγαλώνει η δυσαρέσκεια και η κριτική για επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ σε αριστερό κόσμο της βάσης του. Αρνιόμαστε την λογική που θεωρεί την επίδραση στους εσωτερικούς του συσχετισμούς και στη δήθεν ανοικτή προοπτική του, ως βασικό καθήκον για την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Από την άποψη αυτή πρωτοβουλίες όπως των 1.000 υπογραφών οδηγούν σε υποταγή της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στο ρεφορμισμό. Χρειάζεται ανοικτή πολιτική κριτική και πρόσκληση ρήξης στις αριστερές τάσεις του ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν ήδη αναλάβει σοβαρές ευθύνες για τη δεξιόστροφη πορεία του ΣΥΡΙΖΑ. Ταυτόχρονα, απευθυνόμαστε στις μαχόμενες δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ για κοινή δράση στο πλαίσιο του αγωνιστικού μετώπου ρήξης κι ανατροπής.

Το ΚΚΕ λειτουργεί με την ηττοπαθή λογική συγκράτησης του κινήματος, γιατί δεν μπορεί να επιτύχει νίκες και γιατί πιστεύει ότι σήμερα από μια όξυνση των αντιθέσεων θα ωφεληθεί ο ΣΥΡΙΖΑ και η κυβερνητική του προοπτική. Παρά ορισμένες θετικές μετατοπίσεις (π.χ. πρόταση νόμου κατά μνημονίου, παρουσία Σύνταγμα, πορεία Ισραήλ), **το ΚΚΕ συνολικά δεν συμβάλλει σε ένα κίνημα - μέτωπο ανατροπής της πολιτικής κεφαλαίου -ΕΕ.** Επιμένει αντιδιαλεκτικά- δογματικά να παραπέμπει κάθε ρήξη με την ΕΕ, κάθε στόχο ανατροπής της αστικής πολιτικής στη 'λαϊκή εξουσία'. Την ίδια στιγμή είναι αμείλικτο απέναντι σε κάθε εργατική - αριστερή κριτική και επιλογή, τις οποίες αντιμετωπίζει συχνά με χυδαίο τρόπο. Με αυτή την αντίληψη και πρακτική αφοπλίζει πολιτικά το λαϊκό κίνημα και αφήνει χώρο στον ταξικό αντίπαλο και τη στρατηγική του, ο οποίος το αναγνωρίζει και συχνά το επιβραβεύει (βλ. θετικά σχόλια για την ανακάλυψη από την Α. Παπαρήγα

«λόμπι της δραχμής»). **Παράλληλα, με την από τα αριστερά πολιτική κριτική και αντιπαράθεση, είναι ανάγκη να επιμείνουμε περισσότερο για ανατρεπτική κοινή δράση στο μαζικό κίνημα και συνολικά.**

12. Με βάση όλα αυτά επιδιώκουμε:

- **ισχυροποίηση NAP - νΚΑ** - 3^ο συνέδριο, κομμουνιστική τομή, πρόταση για σύγχρονο, μαζικό φορέα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης

- **μέτωπο - πόλος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής Αριστεράς**, με ελπιδοφόρο βήμα (παρά τις μεγάλες αντιφάσεις της) την ΑΝΤΑΡΣΥΑ

- **δυνατή αναπτυσσόμενη ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, με δημοκρατική ηγεμονία της λογικής του αντικαπιταλιστικού πόλου - μετώπου, για να μετατραπεί σε ζωντανή, μαζική, δημοκρατική μετωπική συγκρότηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και των μελών της.

- Ούτε δορυφοροποίηση, ούτε ετεροκαθορισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (από τον ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το ΚΚΕ), ούτε κλείσιμο στον εαυτό της, αλλά **συγκεκριμένες πρωτοβουλίες πολιτικής συσπείρωσης προς όλες τις δυνάμεις και τους αγωνιστές που κινούνται σε αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική, αντιΕΕ, αντιδιαχειριστική κατεύθυνση. Καταρχήν δουλειά στη βάση** για να βρεθεί και αναδειχθεί αυτό το δυναμικό. Ανώτερες μορφές συσπείρωσής του, όπως η Κίνηση για το εργατικό κίνημα. Να βρούμε δρόμους και να συζητήσουμε πρωτοβουλίες και μέτωπα συσπείρωσης με τις δυνάμεις που διαφοροποιούνται έμπρακτα από ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ (ΜΑΑ, ΕΕΚ, ΚΟΑ, ΟΚΔΕ, ΚΚΕ (μ-λ), Μ-Λ ΚΚΕ κλπ), χωρίς να υποβιβάζουμε το περιεχόμενο του αναγκαίου συνολικού αντικαπιταλιστικού πολιτικού μετώπου, αλλά ανοίγοντας δρόμους προς αυτό, χωρίς να «στήνουμε» κάτι άλλο ενδιάμεσο. **Πιο συγκεκριμένα, κάλεσμα σε όλες αυτές τις δυνάμεις για να συμφωνήσουμε σε ένα κοινό πλαίσιο παρέμβασης -με βάση τη λογική και το περιεχόμενο του αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής- για την άρνηση πληρωμής - διαγραφής του χρέους, την κατάργηση των μνημονίων, το διώξιμο της τρόικας και κάθε κηδεμόνα, την έξοδο από ευρωζώνη και ΕΕ, για δημοκρατία και λαϊκή κυριαρχία στη χώρα, για ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της. Αλλά και για κοινή πολιτική δράση στην αντιευρώ και την αντιΕΕ πάλη.** Για συμβολή στα εργατικά σχήματα, στους εργατικούς αγώνες και σε ένα άλλο κέντρο αγώνα σε ρήξη με ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ. Για αναβαθμισμένη κοινή πολιτική παρέμβαση στο κρίσιμο θέμα των δημοκρατικών - λαϊκών ελευθεριών, ενάντια στην κρατική/κυβερνητική, εργοδοτική και φασιστική τρομοκρατία.

- **Δυναμική προώθηση του κοινωνικο - πολιτικού (αγωνιστικού) μετώπου ρήξης και ανατροπής.** Αποκατάσταση και της πολιτικής λογικής του, δηλαδή ότι απευθύνεται και σε πολιτικές δυνάμεις, τις οποίες καλεί να συμβάλλουν από κοινού, να συμπαραταχθούν στην πάλη για το αναγκαίο πρόγραμμα ανατροπής. **Το μέτωπο ρήξης και ανατροπής, με θεμέλιο το ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα διαμορφώνεται κυρίως από τα κάτω (σε χώρους δουλειάς, σε κλάδους και γειτονιές),** με προσπάθεια να συνενώνονται δυνάμεις στον αγώνα και να δημιουργούνται συντονιστικά και αγωνιστικές πρωτοβουλίες. Με συμμετοχή σωματείων, συνελεύσεων, πρωτοβουλιών, επιτροπών κλπ και στήριξη των μαχόμενων δυνάμεων της Αριστεράς.

- **Συνολικά, το NAP και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να θέσουν το ζήτημα ότι αυτή η κυβέρνηση και αυτή η πολιτική δεν θα φύγει μόνη της, αλλά πρέπει να πέσουν «από τα κάτω και από τα αριστερά».** Αυτό σημαίνει «πολεμική αντιμετώπιση» κάθε μέτρου της κυβέρνησης, αντίσταση/διεκδίκηση/αλληλεγγύη, γραμμή πανελλαδικού ξεσηκωμού, με προετοιμασία και συγκρότηση οργάνων αγώνα, με την αναγκαία πολιτική κατεύθυνση και περιεχόμενο και ενοποίησής τους σε ανεξάρτητα κέντρα αγώνα, σε μια «βουλή των κάτω», με κάλεσμα σε μαχόμενες δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ, υπόλοιπη Αριστερά κινήματα κλπ. Προετοιμασία για

την επόμενη σκληρή συνολική αναμέτρηση, με κέντρο τον αγώνα έξω από τη βουλή.

Δ. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η πορεία προς τη 2^η συνδιάσκεψή της

13. Η 2^η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα γίνει στις 26 - 27 Γενάρη. Πρόκειται για μια ιδιαίτερα σημαντική διαδικασία, καθώς το εγχείρημα έχει δεχθεί πλήγμα μετά τις εκλογές της 17^{ης} Ιούνη και απαιτείται μια ηγεμονική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής γραμμής για να αναζωογονηθεί. Όχι με όρους «νίκης» και επιβολής, αλλά νέας ενοποίησης του δυναμικού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε μια ανατρεπτική γραμμή. Απαιτείται όμως λογική τομής και όχι διαχείρισης: τομή στην πολιτική γραμμή και την επάρκειά της, τομή στη σύνδεση των άμεσων στόχων με την επαναστατική προοπτική, τομή στην κοινωνική - εργατική δικτύωση, τομή στη δημοκρατική συγκρότηση, στο ρόλο των συνελεύσεων και των μελών, τομή στην υπεράσπιση του ενιαίου χαρακτήρα του μετώπου και όχι στην εργαλειακή του αντιμετώπιση από τις οργανώσεις - μέλη του....

Παρά τα σημαντικά προβλήματα και τις δυσκολίες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εμφανίζει αξιοσημείωτη αντοχή. Αποτελεί την κύρια δύναμη της «εκτός των τειχών» αριστεράς, με αναφορά σε αυτήν χιλιάδων αγωνιστών και εκτίμηση στην βάση των δυνάμεων της ρεφορμιστικής αριστεράς. Δεν μπορεί όμως να μείνει στάσιμη, ειδικά σε μια περίοδο που οι απαιτήσεις αναβαθμίζονται.

.....

14. Στην πορεία προς τη συνδιάσκεψη ξεχωρίζουμε:

α) ενίσχυση-αναβάθμιση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος, σύνδεσή του με το κίνημα και τις ανάγκες εργαζομένων και λαού. Πλάι στο ζήτημα της επιβίωσης πρέπει να αναδειχθεί με άλλη βαρύτητα το πρόβλημα του πολιτικού συστήματος και της δημοκρατίας.

β) σύνδεση τακτικής-στρατηγικής από επαναστατικές θέσεις, δηλαδή σύνδεσης του προγράμματος με το ζήτημα της εξουσίας. Η Συνδιάσκεψη πρέπει να επαναβεβαιώσει στις σημερινές συνθήκες και όσο είναι δυνατό να ενισχύσει την αντίληψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τον επαναστατικό δρόμο προσέγγισης και κατάκτησης της εξουσίας. Κρίσιμο ζήτημα εδώ αποτελεί η στάση απέναντι στο πρόβλημα της κυβέρνησης και η οριοθέτηση από τις κυβερνητικές προτάσεις διαχείρισης.

γ) Να υπερασπίσουμε και να αναπτύξουμε το περιεχόμενο και τα μέσα οικοδόμησης του αντικαπιταλιστικού μετώπου. Να γίνει στην πράξη μαζική πολιτική γραμμή, που απευθύνεται με πρωτοβουλίες προς τον ευρύ κόσμο της αριστεράς, τις μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος, τις τάσεις αριστερής διαφοροποίησης σε ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ.

δ) Την οριοθέτηση μας απέναντι στον ανερχόμενο σήμερα ρεφορμιστικό πόλο (ΣΥΡΙΖΑ) αλλά και το ΚΚΕ. Την κατάκτηση μιας βαθύτερης πολιτικής κριτικής από «αριστερά», και παράλληλα τους δρόμους και συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ενωτικής τακτικής.

ε) Την συστηματική ανάπτυξη και αναβάθμιση της λογικής του αγωνιστικού μετώπου ρήξης ανατροπής

στ) στο εργατικό κίνημα, στην ανάγκη ανεξάρτητου κέντρου αγώνα σε ρήξη με ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και στη συμβολή όλων στην αριστερή ταξική πτέρυγα

ζ) Στο ξεκαθάρισμα του χαρακτήρα της αντιφασιστικής πάλης και της σχέσης της με τον αγώνα για τις δημοκρατικές και λαϊκές ελευθερίες της εποχής μας.

η) να γίνουν βήματα στην ανάπτυξη της γενικότερης αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής

φυσιογνωμίας της ANΤΑΡΣΥΑ.

15. Πρέπει να οριοθετηθούν τα βήματα για την ανάπτυξη και δημοκρατική συγκρότηση της ANΤΑΡΣΥΑ.

Στο θέμα της οργανωτικής ανάπτυξης: Μέτρα για την δημοκρατική, σταθερή και αποφασιστική λειτουργία των οργανώσεων και των οργάνων (συντονιστικά όργανα, σταθερές συνελεύσεις).

Νέες οργανώσεις τοπικές και κλαδικές. Δημιουργία πανελλαδικού ιστού. Ειδικά μέτρα για την νεολαία. Δημιουργία ομάδων δουλειάς και τμημάτων.

Καλύτερη συγκρότηση των επιτροπών της ANΤΑΡΣΥΑ, με έμφαση στις εργατικές.

Είναι αναγκαίο η ANΤΑΡΣΥΑ και οι επιτροπές της να αποκτήσουν εσωτερική ζωή, πέρα από τη συνέλευση. Συζητήσεις, εκδηλώσεις, κοινές δραστηριότητες και παρεμβάσεις, έτσι ώστε να ζωντανέψουν.

Βασικό ζητούμενο είναι η πορεία προς την Συνδιάσκεψη να είναι εξωστρεφής. Η ίδια η επεξεργασία των θέσεων και του προγράμματος πρέπει να έχει το στοιχείο της εξωστρέφειας και της λαϊκής συμμετοχής. Παράλληλα χρειάζεται να αναβαθμισθεί η πολιτική παρουσία της ANΤΑΡΣΥΑ και κεντρικά και σε κάθε γειτονιά ή κλάδο. Πέρα από εκδηλώσεις και άλλες τέτοιες παρεμβάσεις, πρέπει οι συνελεύσεις να συμφωνήσουν σε σχέδια παρέμβασης στο χώρο για την προώθηση του αγωνιστικού μετώπου ρήξης και ανατροπής, για την ανάπτυξη της πάλης και της αλληλεγγύης, της ιδεολογικής αναζήτησης σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση κλπ.

Ε. Για τη δουλειά μας στο εργατικό κίνημα

16. Η συνέχεια των αγώνων μετά την ψήφιση του «μνημονίου 3»

α. Από τα τέλη Σεπτέμβρη μέχρι σήμερα ξέσπασαν σοβαροί αγώνες, μαζικές κινητοποιήσεις. Κάποιες ήδη συνεχίζονται ειδικά σε κλαδικό επίπεδο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα των εργαζομένων στους ΟΤΑ που έχουν αναχαιτίσει μέχρι στιγμής τη διαθεσιμότητα - απόλυση προσωπικού. Το επόμενο διάστημα, βάζουμε παντού **τη γραμμή και την έννοια του «δεν θα περάσει», σε συνδυασμό πάντα με την πάλη για την συνολική ανατροπή της κυβέρνησης και της πολιτικής της.** Αυτό απαιτεί αγώνα με διάρκεια, κόμβους, κλιμάκωση οργάνων και μορφών, κορυφώσεις σε χρονικές στιγμές αλλά και επιμονή και αποφασιστικότητα. Απαιτεί, πέρα από το **πολιτικό, και ένα αγωνιστικό, συνδικαλιστικό «αντάρτικο»** σε κάθε χώρο-κλάδο και συνολικά, δημιουργώντας έτσι σοβαρά προβλήματα στο κεφάλαιο και την κυβέρνηση, στοιχεία πολιτικής κρίσης και κοινωνικής αναταραχής και διαρκούς ξεσηκωμού. Παλεύουμε να μην εφαρμοστεί κανένα μέτρο των μνημονίων και της αντεργατικής πολιτικής, παλεύουμε για να ξηλωθεί όλο το μνημονιακό πλαίσιο, να απεγκλωβιστούν τα εργατικά δικαιώματα από τη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ. Να αυξηθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Να μειωθούν οι ώρες δουλειάς κλπ.

β. **Δουλεύουμε για τη συγκέντρωση εργατικών και λαϊκών δυνάμεων σε κρίσιμα μέτωπα για να μην περάσουν τα μέτρα.** Π.χ. ΟΤΑ - δημόσιο, Υγεία, Παιδεία: να μην περάσει καμία διαθεσιμότητα - απόλυση - αξιολόγηση. Συγκοινωνίες: να μην περάσουν μειώσεις μισθών και διαθεσιμότητες, αλλά ούτε αύξηση εισιτηρίων. Σε τέτοιους κλάδους προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε συνολικά λαϊκή υποστήριξη και να διαμορφώσουμε κοινωνικό μέτωπο.

Σε κλάδους ή μεγάλες επιχειρήσεις να μην περάσουν μειώσεις μισθών, να απαιτήσουμε συλλογικές συμβάσεις κ.ο.κ

γ. **Πάλη και διεκδίκηση για την επιβίωση**, σε σύνδεση με τα πιο πληττόμενα στρώματα, φτωχούς,

ανέργους, νεολαία. Με ειδική δουλειά της Εργ. Επ. και των οργάνων πρέπει **να ιεραρχήσουμε το πρόβλημα της ανεργίας και ενός σχεδίου παρέμβασης και στόχων**. Η οργάνωση του κόσμου αυτού για την αγωνιστική συλλογική διεκδίκηση, με παλιές και νέες μορφές πρέπει να μπει στο κέντρο της προσοχής μας. Αν συμβιβαστούμε με την αποσάρθρωση του συνδικαλιστικού κινήματος, την μη κάλυψη των ανέργων ή την παράδοση του προβλήματος της επιβίωσης στην εκκλησία, τις ΜΚΟ, στις απολίτικες πρωτοβουλίες αλληλεγγύης ή ακόμα και στη «Χρυσή Αυγή», καμία πολιτική πρωτοβουλία και κανένα πολιτικό πρόγραμμα δεν μας πάει μακριά.

17. Η παρέμβασή μας στα σωματεία. Για την επανίδρυση του Συντονισμού Πρωτοβάθμιων σωματείων.

Έχουμε θέσει ως στόχο τη διαμόρφωση ενός μαζικού, συνολικού και μόνιμου, Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων, στον οποίο φιλοδοξούμε να συμμετέχουν με τις δικές τους δημοκρατικές αποφάσεις (κυρίως γενικών συνελεύσεων) δεκάδες πρωτοβάθμια σωματεία, δημιουργώντας έμπρακτα ένα άλλο ρεύμα στο συνδικαλιστικό κίνημα, αποφασιστική συμβολή στη δημιουργία **άλλου κέντρου αγώνα** (πέρα από τη ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ και τον υποταγμένο συνδικαλισμό), για την **ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος**. Μιλούμε για ένα συντονισμό με πλατιά, ταξικά, ενωτικά χαρακτηριστικά και όχι για συσπείρωση δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς ή αποτέλεσμα πολιτικών συνεννοήσεων ορισμένων πολιτικών χώρων. Ένα συντονισμό που πρέπει να είναι σε επαφή και να συμβάλλει στη συνένωση με τους κλαδικούς συντονισμούς, με ευρύτερες πρωτοβουλίες συντονισμού αγώνα όταν βρισκόμαστε στην έξαρση μιας μάχης, όπως το προηγούμενο διάστημα ενάντια στο Μνημόνιο 3.

Η πιο κρίσιμη πλευρά που δεν πρέπει να μας διαφεύγει είναι η δουλειά μέσα στα πρωτοβάθμια σωματεία, για να κερδηθούν με την αγωνιστική ταξική γραμμή και την ανάγκη του ανεξάρτητου συντονισμού σωματείων. Από τη σκοπιά αυτή θέσαμε (από την προηγούμενη Π.Ε.) την ανάγκη επανίδρυσης του **Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων**, εκτιμώντας και την μεγάλη του συνεισφορά και την ανάγκη μιας επανεκκίνησης.

α) Επανίδρυση στο περιεχόμενο, ώστε να αντιστοιχεί στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται, με το νέο μνημόνιο και την κοινωνική-εργατική εξαθλίωση, αλλά και με την συνδικαλιστική δράση και την παρέμβαση των σωματείων «σε εξορία» και υπό κατάργηση, όπως/και μαζί με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, την όξυνση της εργοδοτικής τρομοκρατίας και ασυδοσίας, την τεράστια πίεση λόγω ανεργίας, την παραπέρα υποταγή των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ κλπ

β) Επανίδρυση και ριζική στροφή και στη λειτουργία του Συντονισμού, η οποία για μεγάλο διάστημα δεν αντιστοιχεί σε μια **συνδικαλιστική συσπείρωση βάσης πρωτοβάθμιων σωματείων** με αποφασιστικό ρόλο και λόγο, αλλά έχει σοβαρές αδυναμίες. Στη λειτουργία του εμφανίστηκαν σημάδια ανάθεσης και εκπροσώπων, μη ουσιαστικής λειτουργίας, αλλά και υποχωρήσεις σε συνεννοήσεις πολιτικών ρευμάτων και «κορυφών», ακόμα και άσκηση βέτο από δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, πέρα και έξω από διαδικασίες αποφάσεων σωματείων.

γ) Διαλεκτική ενότητα μορφών και περιεχομένου Και το καλύτερο περιεχόμενο εάν δεν συνοδεύεται από τις αντίστοιχες (σε δυναμισμό, οργάνωση, αποφασιστικότητα, διάρκεια, κοινωνική και διακλαδική απεύθυνση) μορφές πάλης μένει κενό γράμμα. Όπως και το αντίστροφο. Και οι πιο δυναμικές μορφές και καλέσματα (πχ εξέγερση, πολιτική απεργία διαρκείας) εάν δεν συναρθρώνονται με το αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο μοιάζουν κραυγές απόγνωσης.

δ). Αποφασιστικά βήματα συμβολής του συντονισμού **στη συγκρότηση κέντρου αγώνα με προώθηση αγωνιστικών κέντρων** και συντονισμών τοπικών και κλαδικών, με αυτοτελή σχεδιασμό από ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και υποταγμένες ομοσπονδίες, ώστε να υπηρετούν την προσπάθεια ανάπτυξης νικηφόρων αγώνων και αναγέννησης του ταξικού συνδικαλισμού.

Τι Συντονισμό Θέλουμε; Το περιεχόμενο πάλης των Συντονισμών, η λειτουργία τους και η δράση τους, να κάνουν βήματα υπέρβασης του υπάρχοντος συνδικαλιστικού κινήματος, να αναδεικνύουν -όσο είναι αυτό δυνατό φυσικά και στηριγμένο στις διαδικασίες των ίδιων των πρωτοβάθμιων σωματείων και πρωτίστως των συνελεύσεων τους- ένα άλλο μοντέλο συνδικαλισμού, μια διαφορετική πρόταση και προοπτική για τα όργανα εργατικής πάλης. Σε αυτή τη βάση, χρειάζεται, τόσο σε μορφή όσο και σε περιεχόμενο να αντιπαρατίθενται βαθύτερα στο πολιτικό πλαίσιο ήττας και υποταγής και τις δομές των ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ. Να διαφοροποιούνται από την πολιτική των «αγώνων διαμαρτυρίας» και αριστερού κυβερνητισμού της Αυτόνομης Παρέμβασης, η οποία πατάει κυρίως εντός ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, συμπορεύεται με την ΠΑΣΚΕ και κυρίως με στελέχη και διαφοροποιήσεις της σε κεντρικό αλλά και κλαδικό επίπεδο, αλλά αφήνει και ένα «πόδι» στο Συντονισμό Σωματείων, ως ομάδα αριστερής πίεσης στις ηγεσίες σ.κ. και όχι ως εργαλείο και κέντρο αγώνα σε άλλη κατεύθυνση. Να διαφοροποιούνται βεβαίως και από την γραφειοκρατική, κομματικοκεντρική και ηττοπαθή λογική του ΠΑΜΕ. Στη βάση αυτή επιδιώκουμε τη δημοκρατική συμμετοχή στους Συντονισμούς σωματείων που επηρεάζουν δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της εκτός των τειχών Αριστεράς, σωματεία που επηρεάζουν αγωνιστικές δυνάμεις της Α.Π. και του ΣΥΡΙΖΑ, σωματεία που διαφοροποιούνται από το ΠΑΜΕ, σωματείων που επηρεάζονται από ρεύματα ανεξαρτησίας ή αυτονομίας, καθώς και σωματείων που διαφοροποιούνται από τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Επίσης, οι Συντονισμοί πρέπει να απευθύνονται στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ για κοινή δράση και άλλο κέντρο αγώνα.

Η λειτουργία των Συντονισμών Σωματείων πρέπει να στηρίζεται στην **εργατο-δημοκρατική συγκρότηση**, δηλαδή στον **απόλυτα αποφασιστικό χαρακτήρα των ίδιων των σωματείων** που συμμετέχουν σε αυτούς (ακόμα και εις βάρος του χρόνου ή του περιεχομένου των αποφάσεων-ανακοινώσεων ή πρωτοβουλιών). Όλες οι αποφάσεις και δράσεις πρέπει να έρχονται με αποφάσεις σωματείων και να καταλήγουν πάλι στα σωματεία. Σε καμία περίπτωση τις αποφάσεις **δεν μπορούν να καθορίζουν πολιτικοί συσχετισμοί, συνεννοήσεις οργανώσεων ή συνδικαλιστών**, έξω από τις διαδικασίες των ίδιων των σωματείων και της συνέλευσης του Συντονισμού. Τα πολιτικά ρεύματα που στηρίζουν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, τους Συντονισμούς πρέπει να συμβάλλουν για την ενίσχυση της ταξικής αυτοτέλειας των πρωτοβάθμιων σωματείων και των διαδικασιών τους.

Οφείλουμε να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μπορεί το σύνολο της εργατικής μας παρέμβασης να περνά μέσα από το Συντονισμό. Κλαδικοί συντονισμοί, ευρύτερες πρωτοβουλίες αγωνιστικής συσπείρωσης, στενότερες κινήσεις σωματείων για να παρθεί μια πρωτοβουλία που «δεν περνά» συνολικά από το Συντονισμό, η παρέμβαση των σχημάτων, των επιτροπών αγώνα και των επιτροπών ανέργων, η πρωτοβουλία για τη συγκρότηση κίνησης του νέου ταξικού εργατικού κινήματος και η παρέμβασή της, η αυτοτελής δουλειά ΝΑΡ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ **είναι βασικοί δρόμοι.**

Προχωρούμε με την συμβολή όλων των δυνάμεων μας, ώστε στη **συνέλευση επανίδρυσης του Συντονισμού που έχει οριστεί για τις 9 Δεκέμβρη να πάμε αποφασιστικά με βάση τα παραπάνω στοιχεία.**

18. Η παρέμβαση του ΝΑΡ για συγκρότηση ταξικού ρεύματος - μετωπικής συσπείρωσης στη λογική του ΝΕΚ.

Η προσπάθεια συγκρότησης αντικαπιταλιστικού ρεύματος και πτέρυγας στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα, η προώθηση της λογικής και του περιεχομένου ενός ταξικά ανασυγκροτημένου νέου εργατικού κινήματος αποτελούν κρίσιμους κόμβους για όλη τη γραμμή του ΝΑΡ. Ως ΝΑΡ, απευθύνουμε **αποφασιστικά κάλεσμα στους πρωτοπόρους αγωνιστές του εργατικού κινήματος και τις δυνάμεις** που εργάζονται για την άνοδο των πολιτικών αγώνων της εργατικής τάξης, στην γραμμή του αντικαπιταλιστικού προγράμματος που απαιτούν οι συνθήκες, για την παρέμβαση και διεύρυνση μιας κοινωνικο-πολιτικής πρωτοπορίας στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα.

Στην κατεύθυνση αυτή, **απευθυνόμαστε σε όλους τους συνδικαλιστές και εργαζόμενους που μαζί δώσαμε από ταξική και ανατρεπτική σκοπιά τις μάχες του προηγούμενου διαστήματος, όσους συνυπέγραψαν κείμενα, πήραν μέρος σε πρωτοβουλίες και δράσεις της ταξικής πτέρυγας, όσους αγωνιούν και νιώθουν ότι χρειάζεται μια ριζική στροφή, μια άλλη πορεία στο εργατικό κίνημα για να νικήσει, προωθώντας την ιδέα και προτείνοντας δρόμους συσπείρωσης** και πιο μόνιμης συνάντησης.

Z. ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΩΝ -ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΑΛΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΡΗΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Με τον διαρκή, ανυποχώρητο, απειλητικό πολιτικό εκβιασμό της εργατικής - λαϊκής πάλης, ενός νέου ταξικού ανατρεπτικού -στηριγμένου στις συνελεύσεις βάσης- εργατικού κινήματος και την συμβολή της ανυπότακτης αντικαπιταλιστικής αριστεράς:

- Ανατροπή της πολιτικής του διεθνούς και ντόπιου μαύρου μετώπου: ΕΕ - ΔΝΤ - ΣΕΒ και της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-ΔΗΜΑΡ. Ανατροπή της ίδιας της κυβέρνησης.
- Μη αναγνώριση, παύση πληρωμής και διαγραφή του χρέους. Δεν θέλουμε κανένα από τα περιβόητα δάνεια τους γιατί είναι μια ασφυχτική θηλιά στο λαιμό των εργαζομένων και μια κάνουλα πλούτου για τους τραπεζίτες, τους τοκογλύφους, τις πολυεθνικές, τον ΣΕΒ και τα πολιτικά τσιράκια τους. Μονομερής κατάργηση των μνημονίων, των δανειακών συμβάσεων χωρίς διαπραγμάτευση με άμεση εκδίωξη της τρόικα από τη χώρα και άμεση ακύρωση όλων, χωρίς εξαίρεση, των βάρβαρων μέτρων σε βάρος των εργαζομένων. Αναχαίτιση και ανατροπή συνολικά του πιο βάρβαρου και βίαιου κύματος αναδιαρθρώσεων του καπιταλισμού στη χώρα.
- Έξοδος από τους πολυπλόκαμους μηχανισμούς και τη φυλακή του ευρώ και της ΕΕ, αποδέσμευση από αντικαπιταλιστική σκοπιά και με διεθνιστική προοπτική. Όχι στη δημιουργία «ειδικών ζωνών επενδύσεων-υπερεκμετάλλευσης των εργαζομένων».
- Κανένα ευρώ στους τραπεζίτες. Πραγματικό πέρασμα στο Δημόσιο, χωρίς αποζημίωση και καμιά επιβάρυνση για το λαό και με εργατικό έλεγχο της Τράπεζας της Ελλάδας, όλων των τραπεζών και των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας. Άμεση απαγόρευση των ιδιωτικοποιήσεων, όχι στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και του ενεργειακού πλούτου.
- Ριζική αναδιανομή του πλούτου υπέρ της εργασίας. Γενναίες αυξήσεις στους μισθούς για αξιοπρεπή ζωή με άμεση άρση όλων των περικοπών σε όλους τους μισθούς και συντάξεις που επιβλήθηκαν από το Γενάρη του 2010. Διπλασιασμός άμεσα του επιδόματος ανεργίας, να δίνεται σε όλους τους ανέργους για όσο καιρό είναι άνεργοι Να μειωθεί δραστικά η έμμεση φορολογία και να καταργηθεί για τα είδη πρώτης ανάγκης. Βαριά φορολογία του κεφαλαίου και του πλούτου. Δραστική μείωση των εξοπλιστικών δαπανών.
- Άμεση κατάργηση όλων των νομοθετικών ρυθμίσεων που καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις και επιβραβεύουν την εργοδοτική αυθαιρεσία. Κατάργηση των ατομικών συμβάσεων εργασίας, της ανασφάλιστης και μαύρης εργασίας, με βαριά τιμωρία των εργοδοτών - δουλεμπόρων. Απαγόρευση των απολύσεων, μείωση των ωρών και των χρόνων εργασίας. Να επιστραφούν άμεσα όλα τα ποσά που κλάπηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία και οι κλέφτες να λογοδοτήσουν και να δικαστούν από το λαό. Να διαγραφούν άμεσα τα χρέη προς τις τράπεζες όλων των ανέργων και των φτωχών. Να καταργηθούν όλα τα χαράτσια.
- Να τσακίζεται κάθε είδους οικονομική βία σε κάθε κατατρεγμένο εργαζόμενο (κατασχέσεις, πλειστηριασμοί, διακοπή ρεύματος και νερού, τοκογλυφία, μαυραγοριτισμός, ενεχυροδανειστήρια)
- Ανατροπή της Ευρω-κηδεμονίας και της δυναστείας των γιγάντιων πολυεθνικών επιχειρηματικών ομίλων που οδηγούν στην κατεδάφιση του δικαιώματος του λαού ν' αποφασίζει ο ίδιος για τις τύχες του και σε πρωτοφανείς επεμβάσεις στη χώρα. Απελευθέρωση από τις αλυσίδες του ιμπεριαλισμού, από τους μηχανισμούς του όπως το ΝΑΤΟ. Όχι στην επικίνδυνη συμμαχία

Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ, άμεση απόσυρση όλων των ελληνικών στρατευμάτων από το εξωτερικό, να κλείσουν οι ΝΑΤΟϊκές βάσεις. Καμιά εμπλοκή της χώρας σε συρράξεις και πολέμους.

- Κάτω ο νεοαπολυταρχικός ολοκληρωτισμός και η σύγχρονη χούντα του αστικού συνασπισμού εξουσίας. Διαρκής πάλη για τις Λαϊκές Ελευθερίες και τα Δικαιώματα της εποχής μας, ενάντια στη «σιδερένια φτέρνα» που θέλει να επιβάλλει η αστική εξουσία, ενάντια στην τρομοκρατία της ΕΕ, της κυβέρνησης και κράτους, της εργοδοσίας, και των φασιστών, της Χρυσής Αυγής. Ετοιμότητα για την μαζική παλλαϊκή αντιμετώπιση κάθε είδους βίας και συλλήψεων αγωνιστών, καθώς και κάθε λογής απότομης αντιδημοκρατικής στροφής στη χώρα.
- Ανατρεπτική αλληλεγγύη για την υπεράσπιση κάθε αδύνατου εργαζόμενου, ειδικά μάλιστα των παιδιών, ανεξαρτήτως εθνικότητας, θρησκείας και φύλου, όχι με τη λογική της φιλανθρωπίας και της ανάθεσης ούτε με την λογική της λεγόμενης κοινωνικής επιχειρηματικότητας που προωθεί η ΕΕ, αλλά με την δημοκρατική διεκδικητική συμμετοχή. Αποχώρηση απ' όλες τις συνθήκες και συμφωνίες της ΕΕ, που έχουν μετατρέψει τη χώρα σε αποθήκη κατατρεγμένων ανθρώπων από διάφορα σημεία της γης, ίσα δικαιώματα στους μετανάστες και πρόσφυγες και ανθρώπινες συνθήκες ζωής για όσο καιρό μένουν στη χώρα ή επιλέγουν την παραμονή τους εδώ.

Η Π.Ε. του ΝΑΡ, 25 Νοέμβρη 2012

[Tweet](#)
